

nem tudott nyújtani a multban sem —, olyan gazdag termést, mint ami-
nőt adott.

Jugoszlávként beszélek, de azt hiszem valamennyiünk nevében
mondhatom: nincsen szláv együttműködés a Szovjetszövetség iránti
önzetlen szeretet és barátság nélkül; nem lehet sikerünk a békéért és
demokráciáért folyó harcunkban, ha nem támaszkodunk a Szovjetunióra!

Emberek és mozgalmak, melyek a szláv országokban ellenségesen
tekintenek a Szovjetszövetségre, nem szláv mozgalmak, nem is nem-
zetiek. Ezek az emberek és mozgalmak nem látnak az orruknál tovább.
Nem látják, hogy a szláv államok függetlensége, szabadsága, fejlődése
el sem képzelhető Szovjetszövetség támogatása nélkül.

A mi korunk sokkal viharosabb annál, semmint megengedhetnék
a nép sorsával való játékot. A kor parancsolja, a többi között, hogy
megteremtsük az egymásközötti testvériséget és hogy egyenként olyan
kapcsolatokat teremtsünk a Szovjetunióval, melyet senki többé szét
nem bonthat. Ez az idő parancsa, a demokrácia győzelmének feltétele,
a béke útja és köteleességteljesítés, mellyel a jövő nemzedékeknek tar-
tozunk.

Éljen a szláv népek testvéri együttműködése a békéért és a demok-
ráciáért folyó küzdelemben!

Éljen a Szovjetszövetség a szláv népek védelmezője függetlensé-
gükért és belső fejlődésük szabadságáért folyó harcaikban!

Éljen a Szovjetszövetség generalisszimusza Joszif Viszarionovics
Sztalin, a szláv népek vezetője abban a harcban, amelyet függetlensé-
gükért, az együttműködésért, a békéért és a demokráciáért folytatnak!

MAJAKOVSZKIJ VLADIMIR:

LENIN

(Három részlet a költeményből.)

... Most temetjük
a legföldibb valakit,
ki a földlek közt
valaha csak élt
a Földön,
Földi ember,
de nem úgy,
mint a középszer jelleme,
melynek látköre
saját tekenőjébe vezett.
Az egész
Földnek
volt átfogó szelleme,
látta
azt is, mit az idő elfedett.
Hozzád
és hozzám
hasonló tán,

de eszméinek
     sűrűbb
             a rétegződése:
 egy-egy
     másféle ránc
             a homlokán,
 gúnyosabb,
     vagy keményebb vonás
             ajkára vésve.
 Nem diadalmas
     kemény kényur,
 ki eltípor,
     amint
             testeden lépdél.
 Ő kedvességet áraszt,
     amint
             társai felé nyúl,
 ő ellenséghez
     vasnál keményebben
             ér el...
             ★
 Kommunizmus kísértete
     lárt körül
             Európában.
 Ment
     és jelt adott
             a távolból megint,
 s mindezek folytán
     Szibírszék a pusztában
 megszült
     egy köznapi flút:
             Lenint,
 Ismertem egy munkást,
     írásstudatlan volt.
 Még az ábécé
     ízélg sem íutott.
 De hallotta,
     mit beszél Lenin,
 s máris
     mindent tudott.
 Egy szibériai paraszt
     mondta el
             ezt a dolgot.
 Akik bevették,
     megvédték a falcskát,

mely most boldog,
 nem hallották,
 nem olvasták Lenint,
 de —
 leninisták voltak...

★

Európa ökle
 hiába fenyeget.
 Dühödten ordítunk:
 Megállj!
 Soha!

Legjobban
 szervezi
 a kommunista tömeget
 halálában is
 Iljics
 maga.

Szörnyű
 erdő leng
 a kémények felett,
 a zászlórudakat
 műfiók keze
 tartja,
 a vörös zászlóval együtt
 a Vörös Teret
 iszonyú erővel
 rántja magasra...

A zászlók
 minden ráncából élénk jö
 ismét
 Lenin
 és hív, mintha élne:
 — Proletárok, fel, fel
 a harcra,
 mely végső!

Többé
 ne görbüljön
 rabok háta, térde!

Éljen a forradalom,
 a boldog, közeli diadal!

Proletárhadsereg,
 kelj föl délcegen!

Ez az egyedülálló
 nagy viadal
 mind között
 amit csak ismer a történelem.